

‘PIM IS NET ALS IK EEN BIJELKAARHOUDER’

Haar verhaal

Djoeke Veeninga (60, schrijver en programmamaker) heeft sinds negen jaar een LAT-relatie met Jaap.

„Pim was een grote liefde en hij is nog steeds belangrijk. Hij woont in Paramaribo, vanwege zijn gezondheid komt hij nooit meer naar Nederland en dat vind ik jammer. Ik zie hem binnenkort als ik voor werk naar Suriname ga en bij hem logeer.

„Dertig jaar geleden leerde ik hem kennen op Aruba, waar ik op reportage was. Hij woonde alleen in een piepklein huisje, leefde van de wind en mediteerde veel. Ik raakte door hem gegrepen. Na een poosje kwam hij bij mij in Nederland wonen. Onze dochter Nina werd geboren, een heel enthousiaste baby. Ik werkte veel in het buitenland voor de VPRO, lange tijd op één plaats en dan gingen we met het hele gezin. We hadden een *happy* tijd.

„Pim is een kunstenaar. Gedreven als filmmaker, en niet goed in staat om de gewone, praktische verantwoordelijkheden van het leven op zich te nemen. Dat moest ik doen. Maar ik was ook gedreven met mijn werk bezig, én degene die het geld verdiende. Dat was een beetje veel. Ik begon me steeds eenzamer te voelen naast hem. Ik heb er wel een jaar of twee over gedaan voor ik zeker wist dat ik beter zonder hem verder kon.

„Allebei hebben we ons best gedaan voor een goed nahuwelijk. Voor Nina natuurlijk, die zes was toen we uit elkaar gingen. Pim was een betrokken, grappige vader en ik wilde niet dat hun relatie verstoord raakte. Ik voelde me ook zeer verbonden met de kinderen uit zijn eerdere huwelijk. Pim is net als ik een ‘bijelkaarhouder’.

„Natuurlijk bleef de pijnlijke kant nog lang aanwezig, al deed iedereen zijn best. Nu, na twintig jaar, is die pijn helemaal voorbij. Een tijdje terug kreeg ik een mail van Pim, waarin hij mij en mijn huidige man feliciteerde omdat we op die dag negen jaar samen waren. Zelf hadden we er geen van beiden aan gedacht.”

Van Djoeke Veeninga verscheen in 2008 *Het nahuwelijk*, dat onlangs als e-book is uitgebracht.

Zie: uitgeverij-fosfor.nl/boek/het-nahuwelijk

Djoeke Veeninga en Pim de la Parra waren tien jaar bij elkaar en hebben een dochter Nina (26)

Djoeke, Pim en Nina (1987),
FOTO VINCENT MENTZEL

‘EIGENLIJK BEN IK NOG STEEDS MET HAAR’

Zijn verhaal

Pim de la Parra (73, filmmaker) heeft „wel/geen” nieuwe relatie.

„Twee, drie keer in de week droom ik nog over haar. Zij en ik samen met de kleine Nina, ergens in een huis in Dar es Salaam, in Bangalore, in de Costerstraat in Paramaribo of aan de Lindengracht in Amsterdam.

„Op 4 juli 1983 stapte ze over het tuinhekje van mijn villa aan de Dadelstraat 22 in Oranjestad op Aruba. Ik woonde al tweeënhalp jaar alleen op dat eiland. Ze had lang, rood haar tot over haar billen en droeg een spijkerbroek. ‘*She’s mine*’, dacht ik. Pure hebzucht. Onze ‘mondiale trip’, zoals Dieuwke zegt, duurde tien jaar (ik noem haar Dieuwke). Een fantastische tijd.

„Als je me niet meer ziet zitten, ben ik weg hoor, zei ik altijd. Uit hoogmoed. Toen we, dwars tegen onze bedoelingen in, niet in staat bleken om bij elkaar te blijven, scheurde mijn hart in drie stukken. Ik was een kunstartiest en door de malaise in de filmwereld kon ik de boterham niet thuisbrengen. Daardoor was er een machtsongelijkheid tussen ons ontstaan. Maar we waren ook beiden avonturiers - niet vies van het andere geslacht - die elkaar niet trouw konden zijn. Als we ouder en volwassener waren geweest, hadden we misschien andere keuzes gemaakt.

„Eigenlijk ben ik nog steeds met haar, omdat ik nog steeds van haar hou. Dit zijn dingen die niet eindigen, zeker niet als je samen een kind op de wereld hebt gebracht. Tenminste, als je goed bij je hoofd en bij je hart bent. Toch is het bijzonder dat zij mij heeft toegestaan om een goede vader te zijn voor Nina, dat ze heeft ingezien dat ze ons contact moest laten houden. Veel mannen is dat niet gegund. En mijn bijdrage is dat ik de scheiding geaccepteerd heb, dat ik heb ingezien dat de man niet veel meer dan een bijgoochem is, die de wil van de vrouw te volgen heeft omdat zij nu eenmaal de macht heeft. Ik vind het kranig van ons dat we ondanks alles samen zijn gebleven in onze liefde.”